

„Ena, dve in tri!“

1.

Oj, z Bogom, črne senčice,
zapele so trobentice,
in zvončki pozvonili so,
in ključki odklenili so
pomladi vrata na stežaj:
Kaj zopet si prišla nazaj? —

Aj, zopet! — Ena, dve in tri,
za mano! — Kdo me ulovi!?

2.

Luna posijala je, godba zaigrala je: rega, rega, rega . . .	Rožice zbujene so in razposajene so, rega, rega, rega.	Lahni vetrec k njim prišel, za ročice jih prijel, rega, rega, rega.
---	--	---

Polka, ena, dve in tri,
vse se ziblje, se vrti,
rega, rega, rega.

In še zvezdicam je žal,
da ne morejo do tal —
rega, rega, rega!

Vida.

Zjutraj.

Šinil skoz vratca je zlata
žarek spet solučni na svet:
„Vstani, oj, zemljica lepa,
dramit prihajam te, gret!“

Pa pohiteli za njim so
bratci vsi zlati lahnó,
glej, in po zemlji razlil se
dan je kot samo zlató.

Andrej Rapč.

Luca.

Luca mijavka:
»Kaj naj storim?«
Miški je rekla:
»Tebe lovim.«

Miška je tekla,
Luca za njo,
miška je v luknji —
Luca pred njo.

Luca mijavka:
»Kaj naj storim?«
Ptici je rekla:
»Tebe lovim.«

Ptica zletela
gori v nebo —
Luca mijavka,
ne more za njo.

Luca mijavka,
nič ni dobila —
ptica in miška
za nos jo vodila . . .

B. Baebler.

